

Από την κυρία Εφη Τομαρά, αδελφή της συζύγου του Επισμηναγού Βολωνάκη λάβαμε μερικές φωτογραφίες του Διοικητού της 335 ΜΛ (βλέπε σχετικό άρθρο στην ΠΤΗΣΗ Οκτώβριος 1994). Στην πρώτη εικονίζεται ως νέος Ανθυποσμηναγός. Εντύπωση προκαλεί η σφραγίδα της Βρετανικής RAF στη φωτογραφία. Στη δεύτερη εικονίζεται ο Επ/γος Βολωνάκης-αγνώστου βαθμού όταν βγήκε η φωτογραφία- τρίτος από αριστερά ανάμεσα σε άλλους χειριστές μπροστά από ένα Spitfire V. Θα παρακαλούσαμε όποιος βεταράνος της Π.Α. είναι σε θέση να αναγνωρίσει τους λοιπούς εικονιζόμενους στη φωτογραφία, την τοποθεσία ή τη χρονολογία της φωτογραφίας να επικοινωνήσει μαζί μας μέσω της στήλης της Αλληλογραφίας.

Θέμης Βρανάς

Όποιος φίλος αναγνώστης βετεράνος ή όχι της Πολεμικής Αεροπορίας, διαθέτει φωτογραφίες σχετικές με την ιστορία της Αεροπορίας μας από τη γέννησή της κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1960, και θέλει να δημοσιευθούν στην ΠΤΗΣΗ, παρακαλείται να επικοινωνήσει με τον κ. Φαίδωνα Καραϊωσηφίδη στο τηλέφωνο 99.61.861. Τα πρωτότυπα των φωτογραφιών θα αντιγραφούν και θα επιστραφούν στον κάτοχό τους.

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ BREGUET

Πριν προχωρήσω στην εξιστόρηση των γεγονότων της πρώτης ημέρας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, σημειώνω ότι τον Αύγουστο του 1939 διετάχθη η διασπορά των πολεμικών μοιρών και των Σμηνών στα βοηθητικά Αεροδρόμια της χώρας και η αραίωσή τους εκεί, ύστερα από τις φήμες ότι υπήρχε πιθανότητα εναερίου προσβολής της χώρας μας από τους Ιταλούς. Αλλωστε ο τορπιλισμός της ΕΛΛΗΣ στην Τήνο (15 Αυγούστου) και η εσπευμένη κατασκευή των δρόμων προς τα σύνορά μας όπως και η δημιουργία πολλών Αεροδρομίων στην Αλβανία, δεν άφηναν περιθώρια αμφισβήτησης, παρά τις διαβεβαιώσεις του Χίτλερ ότι ο Μουσολίνι δεν έχει βλέψεις επεκτατικές προς την Ελλάδα.

Την 25η Αυγούστου 1939 ο υπογράφων, υπεύθυνος του Σ. 389 αεροπλάνου BREGUET 19, με χειριστή των Ανθυποσμηναγών Δαβάκη Μ. απογειωθήκαμε με προορισμό την Ευξεινούπολη Αλμυρού Θεσσαλίας, όπου με δυσκολία προσγειωθήκαμε, αφού τα όρια του μικρού αεροδρομίου (χωράφι) αντι-συρματοπλεγμάτων είχε φράκته με ξυλοδοκούς, οι οποίοι εκαλύπτοντο από τα πελώρια χόρτα και δυσχέραναν τη θέα του από αέρος. Εκεί παραμείναμε επί 12 ημέρες, οπότε επανήλθαμε στη βάση μας (Τατόι) ύστερα από τη χαλάρωση των μέτρων επαγρύπνησης.

Στις αρχές του τρίτου δεκαημέριου του Οκτωβρίου 1940, ευρίσκοντο εν εξελίξει τα μέτρα απλού συναγεμίου (Σ.Σ. τα μέτρα επιγείου Αμύννης είναι τεσσάρων κατηγοριών: η επαγρύπνησις, ο απλός συναγεμιάς, ο ενισχυμένος συναγεμιάς και ο γενικός συναγεμιάς οπότε έχουμε πόλεμο πλέον). Το βράδυ της 28ης Οκτωβρίου και ώρα 05:30 εσήμανε Γενικός Συναγεμιάς και Συγκέντρωσις του Προσωπικού της Μονάδος μας (2828 Ανεξάρτητο Σμήνος Παρατηρήσεων, μόνη μονάδα στο Τατόι, αφού ήδη η Σχολή Αεροπορίας είχε μετασταθμεύσει στο Άργος). Ο υπασπιστής της Μονάδος εδιότασε την Ημερησία Διαταγή της Μονάδος, η οποία μεταξύ άλλων έλεγε, ότι ο εχθρός από της 3ης πρωινής ώρας άρχισε τις επιχειρήσεις εναντίον της Ελλάδος και ότι οι Ενοπλεις Δυνάμεις μας αμύνονται του πατριού εδάφους. Είχε μόλις χαράξει και όλοι οι υπεύθυνοι των αεροπλάνων είχαμε φθάσει στους Χώρους του Αεροδρομίου όπου ήσαν αραιωμένα τα αεροπλάνα σε απόσταση δέκα μέτρων το ένα από το άλλο. Το δικό μου αεροπλάνο «Σ 389» βρισκόταν στην ανατολική άκρη του αεροδρομίου Τατοίου και μόλις λίγα μέτρα από τα συρματοπλέγματα. Πριν ακόμη προλάβουμε να ενεργήσουμε την πρό-πτήσεων επιβεβαίωση εν όψει της απογειώσεως σε περίπτωση εναερίου προσβολής, εσήμανε συναγεμιάς. Η απόσταση του αεροπλάνου μου από το όρυγμα που ευρίσκετο στο δυτικό μέρος του αεροδρομίου και έξω από αυτό (σε χωράφι του Μενιδίου) ήταν 100 μέτρα περίπου. Ήταν 06:15 όταν εσήμανε συναγεμιάς -πολύ καθυστερημένα από την πλημμελώς λειτουργούσα αεράμυνα- και ειρηνική μείνα εντός του αεροπλάνου μου, δοκιμάζοντας τον κινητήρα. Δεν άκουσα τη σειρήνα αλλά υποκινούμενος από το ένστικτο της αυτοσυντήρησης, έστρεφα συχνά το βλέμμα μου προς το Διοικητήριο της Μονάδος, οπότε σε μια στιγμή αντελήφθηκα τον Υποσμηναγό Σπηλιόπουλο Ηλ. να μου κάνει νεύμα, σαν να μου έλεγε «τρέξε γρήγορα στο όρυγμα». Ετρεξα άμεσα και ασθμαίνων, μόλις πρόλαβα να μπω στο όρυγμα, αφού σε λίγα δευτερόλεπτα είχα εμφανισθεί στην Ι Ιερνήθα τα βομβαρδιστικά του εχθρού και μας εβομβάρδισαν, χωρίς ευτυχώς θύματα, πλην ενός αγρότη Μενιδιάτη που έσκαβε στο παρακείμενο χωράφι. Βεβαίως το βάπτισμα του πυρός από αέρος μας τρόμαξε κάπως, όμως ένα βαρέλι βενζίνης που από την πίεση των αερίων της βόμβας είχε καρφωθεί στην κορυφή του υποστύλου σε απόσταση 20 μέτρων από το όρυγμα, μας διασκέδαζε και ποτέ δεν ξεχάσαμε το συμβάν αυτό. Όμως αν ο βομβαρδισμός γινόταν από Βορρά προς Νότον, υπήρχε πιθανότητα να είχαμε πολλά θύματα στο όρυγμα, δοθέντος ότι είχαν ρίξει οι Ιταλοί δεκάδες βόμβες. Μόλις τελείωσε ο βομβαρδισμός, ετοιμάσαμε τα αεροπλάνα μας για μεταστάθμευση στην Τανάγρα, η οποία πραγματοποιήθηκε το πρωί της 29 Οκτωβρίου 1940.

Του Σμηναρχού Ε.Α. Βασ. Δ. Ζαμπίκου

